

חשבון ודין

תמיד, בעונת הסליחות, או בסביבות ראש השנה • נזכרים יהודים טובים, שיש לי סכסוך עם, מה שנקרא, "ההשגחה העליונה" • ואחדים אף רואים לעצמם משימה חשובה • לשאב מוריד את רעל האפיקורסות, כשלב ראשון בחזרה בתשובה • נזפים בי, מחזיפים לי, לוחשים: "אתה הרי בחור לא רע • יודע פרק במשניות וגם למדתי דף גמרא • אז איך זה התגלגלת לעוכר ישראל כזה נורא?"... • קורא אחד הודיע לי, באהבת פתאום • שקים עוד סבוי כלשהו שלא אירש ביהנום • וזאת בתנאי, שאכפר על חטאי בשבעה ימי צום • ואמר: "יקום פרקו מן שמאי" שלש פעמים ביום • אחר, קורא קבוע של הטור הזה, מהנדס בגין • היה סחבקי יותר: "תבוא פעם להשתתף עם החברה במנון" • וגברת אחת, הכפילה ושלשה את המשפט: • "באמת, למה שלא תבוא לעשות אצלנו את השבת?" • ובעלה, החרה, החזיק אחריה והוסיף (כנראה בשם אל-הברית): • "אין לך משג, כמה זה נעים לחזר, מבית הכנסת, אחרי השחרית • ואשתי עושה געפילטע-פיש – טעם גרעון • וזה אצלה מסרת שלמדה עוד מסבתה, מנוחתה עדן".... • כלומר, עכשיו הברכה בידי: להיות נדון בזפת וגפרית • או לאכל געפילטע פיש, אחרי תפלת השחרית.... • ואגב, בניירורק קראתי מודעה תמימה, כביכול, של חב"ד • המזמינה "צעירים דוברי עברית" השוכנים בעיר לבדד • להתארח, במבצע "חוגגים עם אורחים", אצל משפחות "באווירת חג מסורתית" • כך עבדו המסיונרים אצל האינדיאנים: קצת ישו וקצת חרוזי זכוכית • בן, גם אצלנו, יש חוג של סרסורים לדבר אלהים, והוא חי וקיים • ואחרי שתקבל את האש"ל, הרי לא תסרב לדבוננו של עולם • כי הלא מסרת היא באמריקה, שאין ארוחות-חנם • ואחד, שמכיר אותי "עוד מרעננה" (וצנח בגולת חב"ד) • הפציר בי ללמוד כמה שקרה בפסטיבל החסאים בערד • ואני הבטחתי לו, שאלו בדרכי דוד ויכמן ואיר לוי, והרב פרדס ומשגיח הכשרות באילת • ואת הטלביזיה ידליק ויכבה אצלי, רק גוי-של-שבת • וכעת, גבירותי ורבותי, אתם בודאי תוהים • מדוע ואיך, יש לי סכסוך כזה עם אלהים •

אינני יודע אם ישנו, ואינני יודע אם איננו • אם ישנו, הרי במאזן הרשע שלו, נרצחו הורינו וילדינו • ואם איננו, כפי שאני האפיקורוס בטוח וסמוך • הרי עם מה שאיננו, אין לי שום סכסוך • אבל נניח שישנו, כפי שהדתיים חוזרים ומבטיחים • ראיתם את הרבנים שלוו ראיתם את השליחים • הלא אחד אצל השוני הוא מנדה, מתרם וטרף • ואין סליחות בין הרב שו, לבין המנוח מברוקלין ולבין הרב עובדיה יוסף • שלא לדבר על חצרו של הרבי מגור • שאצלו הרבי מסטמאר הוא אויב הצבור • וכשאתה קורא את הפאשקווילים ואת דרשות המורדים • אתה בטוח, שכל אחד מהם עובד אלהים אחרים • אבל, נניח שישנו, ושהוא אל עליון ואל עולם • מה פתאום, בחר דוקא בגו, תיהודים, מקל עם • הסיונים כבר לא טובז ולמה לא במאמיני תאסלאם • הרי עד עכשיו, אם מביטים אל העם הזה שלנו, לאורך הדורות • הבחירה שלו ב"עמק ישראל", הביאה לנו לא מעט צרות • אז גם מן הבחינה הזאת כדאי לנשם עמק ולמלא באויר את החזון • ולנשף ולהחליט, שאיננו מאמינים, ושאינו דבר כזה ••

אז הניחו לי ולנפשי • אני מבקש, בלי עלו של אלהים, להתהלך חפשי • כי הרי לו הייתי מאמין בו ולו לדקה • הייתי עושה זאת, לא ברעש, כי אם בדממה דקה • ובלי תרועות ושופרות ותפלה וצעקה • והניחו לי גם עם מצוות העשה והלא תעשה • כבר ראיתי הוטאים מאשרים וגם אנכי בענן זה קצת מנוסה • ותמיד בברתי להיות הזאב והנמר ואף פעם לא הגדי והשה • אז הניחו לי ולאלהים. אל תתערבו לי בכפירה • בינתים, הוא שאיננו ואני שישנו – מסתדרים לא רע ••

חיים חפר 1925-2012, מקאמה שהתפרסמה ב"ידיעות אחרונות" ב-29.9.1995